

at de betragtes som medborgere, der fortjener et godt otium.

Det er derfor på tide, at Folketinget støtter de forslag, som Enhedslisten har stillet, bl.a. i forbindelse med behandlingen af lovforslaget vedrørende administrationen af social pension, nemlig om, at de ældre på samme måde som andre borgere skal kunne klage over hjemmehjælpen, sådan som også andre ordførere har været inde på.

Ser man på de ældres boligforhold, er det helt klart, at hovedproblemet er, at princippet »længst muligt i eget hjem« og en utilstrækkelig plejehjemssektor simpelt hen har givet nogle alvorlige problemer. Siden 1986 har antallet af døgnpladser på pleje- og daghjem været faldende år for år: fra 49.487 i 1986 til 36.444 i 1996 – et fald på over 13.000 i de sidste 10 år – og når det så samtidig er blevet sværere og sværere at få hjemmehjælp, forstår man de ældres problemer.

Det vil sige, at parolen »længst muligt i eget hjem« reelt har været udtryk for et spareforslag, som har forringet den personlige pleje af de ældre.

Enhedslisten mener, at pensionisterne skal sikres ret til efter eget ønske at forblive i egen bolig så længe som muligt ved hjælp af boligforbedringer og en offentligt finansieret personlig støtte, herunder hjemmehjælp. For de ældre, der ikke længere kan klare eller ikke ønsker at bo i egen bolig, skal det være sådan, at de reelt har en valgmulighed, nemlig muligheden for at vælge mellem forskellige typer af boliger, så det dermed bliver muligt for dem at finde en bolig, der svarer til deres behov. For det, der er godt for én gruppe ældre, er ikke nødvendigvis godt for en anden.

Men fysisk og psykisk svage mennesker har altså også nogle andre behov, og derfor skal der også være et princip om, at de ældre skal have boligforhold, der sikrer, at de hele tiden kan bevare selvrespekten og værdigheden, også selv om de bliver mere og mere svagelige, og selv om de mister nogle af deres fysiske udfoldelsesmuligheder. Det synes vi er utrolig vigtigt, og det skal boligsektoren udvikle sig efter.

Og så skal pensionerne forhøjes, for stadig flere har en indkomst at leve af ved siden af den offentlige pension, og det betyder, at der udvikles et pensionsproletariat bestående af dem, der kun har folkepensionen og den minimale ATP at leve af.

Nye tal fra skatteministeren viser nemlig, at 2,1 millioner danskere i dag indbetaler større eller mindre beløb til deres egen pension, og at de øvrige 2,3 millioner skattepligtige kun har deres folkepension og ATP at leve af, når de bliver folkepensionister. Og af de 2,3 millioner er en pæn del allerede pensionister eller efterlønnere.

Enhedslisten mener altså, at arbejdsmarkeds-pensionerne, som forlænger uligheden fra arbejdslivet ind i pensionsalderen, ikke skal bidrage til den udhuling af folkepensionen, der sker for de dårligst stillede, som vi har set det siden 1993. Der har været en klar skævvridning på det område, og det vil vi bl.a. komme ind på i anden runde i forbindelse med spørgsmålet om pensionerne. Men jeg skal alligevel som en forlængelse af spørgsmålet om pensionerne på vegne af Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer,

- at et væsentligt element i en tryk ældreforsorg afhænger af en samfundsfinansieret folkepension,
  - at pensionisternes indkomstudvikling ikke er fulgt med den almindelige lønudvikling, og
  - at skattereglerne fremmer en øget ulighed mellem fremtidens pensionister,
- pålægges regeringen at sikre, at der rettes op på dette forhold, finansieret ved at nedtrappe pensionsfradraget.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 17).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her-efter i forhandlingen.

Sonja Albrink (CD):

Når man diskuterer ældrepolitik, er det jo ikke nok alene at beskæftige sig med hjemmehjælp og alt det andet, man kan pege ud som problemer her og nu. Der skal tænkes fremad, og der skal planlægges for fremtiden, og det er det, CD gør i sit nye ældreoplæg.

Vi kender jo udviklingen i befolkningens aldersmæssige sammensætning, og nogle mener, at der ikke er råd til den såkaldte tik-kende ældrebombe, ikke medmindre vi f.eks. forringer efterlønnen eller afskaffer den.